

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ
ਡੀ. ਫਲੌਸ਼, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਅਮਰ ਨਾਥ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

13 ਦਸੰਬਰ, 1961

1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 477

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) - ਧਾਰਾ 13(2) (iv) - ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ - ਅਜਿਹਾ ਆਚਰਣ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ - ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ।

728

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[ਵੋਲ. XV-(1)]

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਜੋ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਵਚਨ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਕਾਫੀ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਈਸਟ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸੇ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2)(iv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 10 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਦੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 24 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਵਿਵਾਦਤ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ) ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

1949 ਦੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, III, ਦੇ ਐਕਟ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ, ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਗੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੰਬਰ 86/56 ਬਾਰੇ।

ਵੀ.ਸੀ. ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।
ਜੇ.ਕੇ. ਖੋਸਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. - ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ(iv) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।"

ਵੋਲ. XV-(1)]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

729

ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਥੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਥੜ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਗੁਆਂਢੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਟ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 6 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ

ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਨਾਲ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਬਾਂਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 6 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਬੂਤ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

730

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[ਵੋਲ. XV-(1)]

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿਚ ਜੇ.ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਇੰਨੇ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ। ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾ 107 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 107, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 13(2) (iv) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਘੋਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦੁਹਰਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ "ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਜੋ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹਨ।" ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਵਚਨ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ "ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਚਰਣ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਵਿਚ ਵੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) (iv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਝਗੜੇ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਏ ਹਨ।

(1) (1954) 56 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 18.

ਵੋਲ. XV-(1)]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

731

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਗਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਨਵੇਂ ਆਧਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਤਾ -

ਉਰਮਿਲਾ ਰਾਣੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।